

Thomas Brezina

Geïllustreerd door Timo Grubing

**KOM
BINNEN,
ALS JE
DURFT!**

CONDOR

1

Stel je voor, het is je eerste schooldag.

Op een nieuwe school.

In een nieuwe stad, waar je net bent komen wonen.

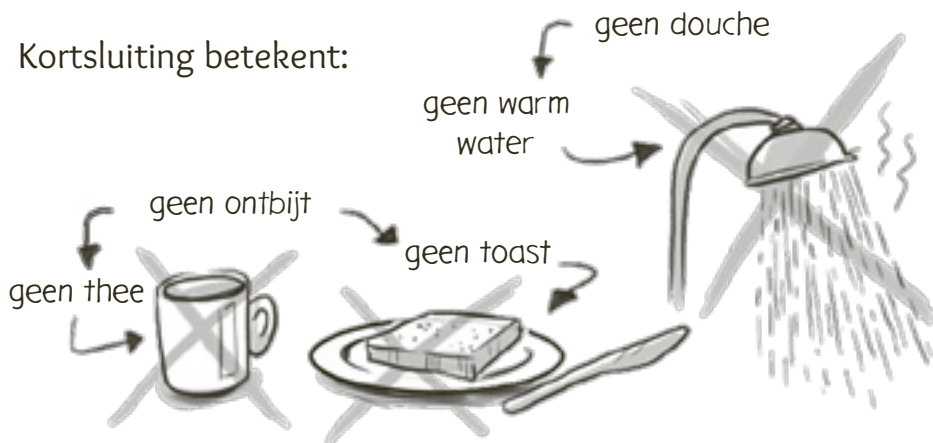
Je oudere zus Rap (ze heet eigenlijk Rapunzel!)

heeft kortsluiting veroorzaakt in je nieuwe huis.

Omdat ze meteen nadat ze wakker werd op haar elektrische drumstel is gaan rammen.

Kortsluiting betekent:

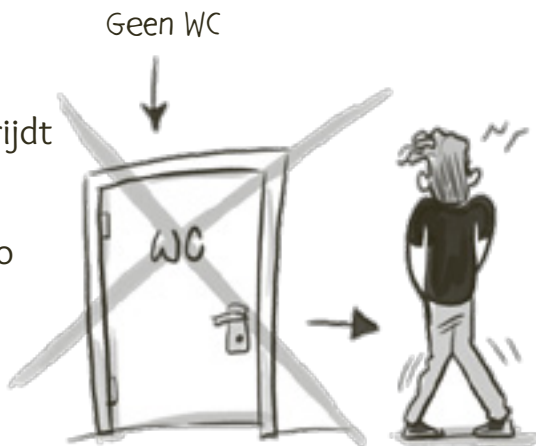

Je jongere zusje Norbertine (zo heet ze echt!) heeft zichzelf opgesloten op de wc en wil niet naar school.

Stel je voor, je moeder rijdt je naar school, in een roestbak die zij een auto noemt, zodat je niet te laat komt.

Ze stapt met je uit en kust je op je wangen!!!

Denk je dat het niet erger kan? Vergeet het maar!

Het kan altijd erger.

Als je naar school loopt roept je moeder je na:
'Veel plezier en lief zijn, Lepel!'

Lepel!

Zo noemt ze me echt.

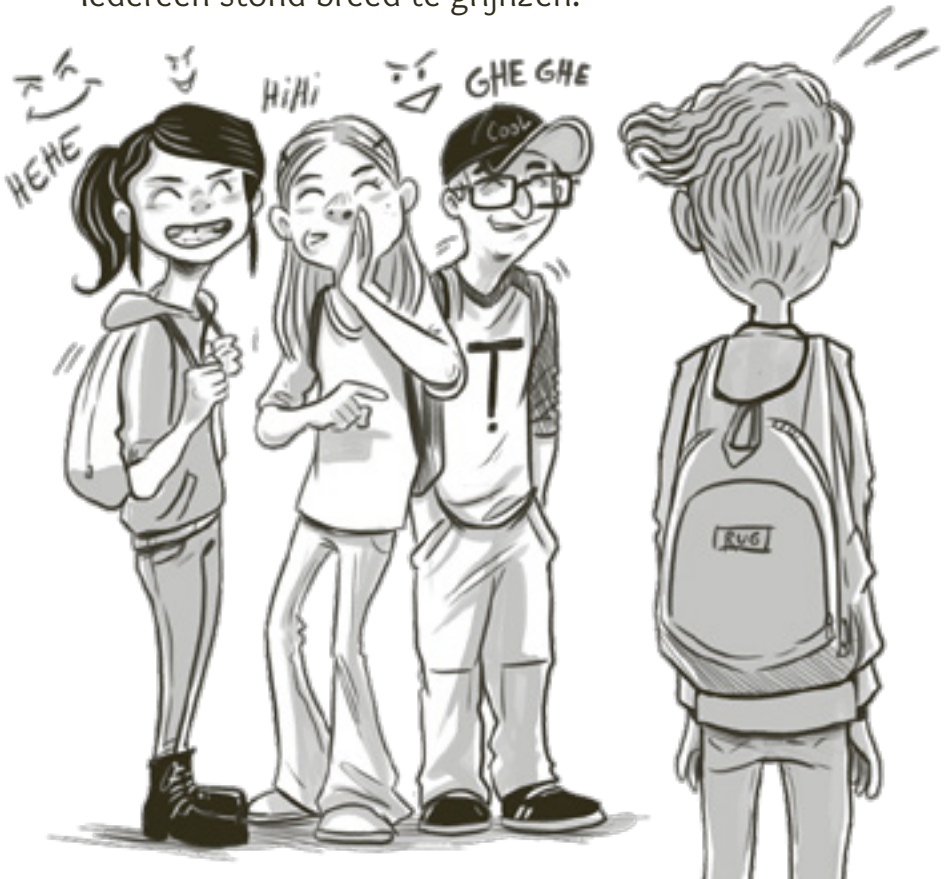
Thuis kan dat nog wel.

Maar voor de ingang van school...

HORROR! NACHTMERRIE!

Iedereen stond breed te grijzen.

Uit de school kwam een vrouw met rood haar en een wijde groene broek naar me toe. Zij is de directrice. Ik was drie dagen geleden met mijn moeder bij haar om me aan te melden.

Daar is onze nieuwe leerling! Ik dacht al dat je niet meer zou komen, Bente.

Ja, zo heet ik echt. Bente. Ik ben genoemd naar de oudoom van mijn vader.

Als je me belachelijk wil maken heb ik een paar tips voor je:

Bente rijmt op eend in de lente en rente.

En dat ik graag slaap, dat is bekend hè...

Op mijn oude school zei een leraar:

Bente, je hebt helaas geen talenten

De start van mijn schooljaar was dus horror.

Ik wilde alleen maar: **WEG!**

Als iemand me een spinazie-koolsapje had aangeboden waar je onzichtbaar van werd, dan had ik het meteen gedronken.

Nog geen 3 minuten later was alles anders.

Erger?

Nou...

Natter. Maar ook spannend. Omdat die deur verscheen.

Daar vertel ik je zo meer over.

Maar eerst...

DIT BEN IK

Naam: Bente Kruger

Bente betekent trouwens
'beresterk'.

Koosnaam: Lepel

(Het woord 'lepel' betekent ook een
oor van een haas of konijn. Ik hou
van konijnen, ik heb er twee)
Mijn familie noemt me Ben.

Ik ben goed in: Nou, niet veel, denk ik.

Wel in gamen.

En in duiken en ontwijken,
want ik ben bang voor vliegende ballen.
Strijken kan ik ook best aardig.

Wat ik niet kan: Liegen.

Dan krijg ik rode vlekken in mijn nek.

Dingen die me interesseren:

~ Kunnen ijsberen zweten?

~ Gaan ratelslangen dood als ze op hun tong bijten?

~ Waarom noemen ouders hun kinderen Bente of Rapunzel?

Mijn grootste wens:

Op mijn nieuwe school eindelijk een keer bij de coole kids horen.

2

Eergisteren bij de directrice:

Zo gênant. De directrice duwde me aan mijn schouders als een winkelwagentje door de gang.

Ze waarschuwde me.

‘Op deze school is geen plaats voor herrieschoppers.

Ik verwacht dat jij je goed gedraagt!’

Van alle kanten werd ik nagestaard door zeker 1000 ogen!

Mijn redding was de wc. Toen we daar voorbijliepen zei ik dat ik heel erg nodig moest.

Dat was niet eens gelogen, want thuis was ie door Norbertina bezet.

‘Als je klaar bent, door de gang, de laatste deur aan je rechterhand,’ zei de directrice. Ze moest terug naar haar kantoor.

Mijn plan: me tot de laatste bel op het toilet verstoppen.

Heel snel naar binnen!

Toen was ie daar opeens.
De gestreepte deur.

In die kale witte wc was die felgekleurde deur als...
... een toefje slagroom op een koeienvlaai.

De deurknop was een smiley.
Die draaide vanzelf.

Ik wist niet wat ik zag.
Heel langzaam ging de deur open.
Er scheen blauw licht naar buiten.

Op de deur lichtten woorden op.

**KOM
BINNEN,
ALS JE
DURFT!**

De woorden knipperden.

Eerst langzaam, maar steeds sneller.

Ik kon twee dingen doen.

De deur openen, om te zien wat erachter was.

Of: wegwezen en naar mijn klas gaan.

Op de gang hoorde ik de schoolbel.

Ik moest naar het eerste uur. Nu!

Maar ik was té nieuwsgierig.

Ik rende naar de deur.

Stak mijn hand uit.

Pakte de klink.

Trok de deur open.

En...

Draai het boek om en lees verder
in hoofdstuk 2 op bladzijde 220.